

Ongenode gast

Eindelijk, de beentjes kunnen omhoog. De vier snuiters zijn in diepe rust, zodat het relaxen voor mij als moeder kan beginnen. Dit relaxen houdt in: een leuk boek of een mooie film met een vleugje romantiek. Daar Frans op de bank al in dromenland is, hoef ik uit die hoek geen romantiek meer te verwachten. Bij het woord romantiek denk ik niet meteen aan de klassieke vertolking van een stoere ridder op een wit paard. Ik neem ook wel genoeg met een leuke knul op een mountainbike of een in leder gehulde bink op een Harley. Deze avond zit het me wat romantiek en relaxen betreft niet mee. Min biebboeken heb ik al verslonden. Het genre films is van een dusdanig niveau, zo zoet, zo oud, dat zelfs mijn oma ze niet te pruimen zou vinden.

En tot overmaat van ramp is het rotweer. Koud, nat en erg winderig. Normaal gesproken zou ik zeggen: geen probleem, binnen is het lekker. Maar vanaf het late najaar hebben wij een vaste logee. Een ongenode gast die zich in de nacht aan ons probeert op te dringen. Pieter hebben we hem genoemd, naar die dikke muis uit de Disneyfilm assepoester. Onze "gast" is namelijk een dikke muis, die bij nattigheid en kou aan de tuindeuren gaat zitten knagen, bij gebrek aan een sleutel. Voor zo'n klein beessie maakt hij een pokkenherrie. Frans deert het niets, daar moet heel wat zwaarder materiaal aan te pas komen wil hij een ooglid optillen. Van relaxen komt tot dusver niet veel, daar ik probeer Pieter buiten te houden door af en toe op de tuindeur te slaan.

Na veel gezap kom ik terecht bij een James Bondfilm. Als Sean Connery mee zou spelen, dan zou ik de film nog uit kunnen zingen. Maar nu, met Roger Moore: nee, dat wordt me te glad. Pieter is waarschijnlijk zijn tanden gaan poetsen, hij is stil. Het wordt later, de verwarming draait op hoge toeren, mijn oogleden zakken langzaam omlaag.

Uit een dikke nevel duikt een manspersoon op, gekleed in zwart leer, aan de hand een mountainbike. Hij smijt zijn bike in de nevel en rent op mij toe. Schreeuwend dat hij zijn missie niet kan volbrengen zonder een nacht met mij te hebben doorgebracht. Hij streelt me en wil me hartstochtelijk gaan kussen. Ik kijk in zijn gezicht, 007 James Bond! Vingers die mij strelen, getrippel van pootjes. Pootjes?!?!?!?

Aaaahhhh, ik schrik wakker. Hopend dat Frans me te hulp zal schieten met bladblazer, heggenschaar of ander grof geschut, schreeuw ik geschrokken en verward: "Frans vlug, een muis met het hoofd van James Bond." Slaperig antwoordt hij: "Goeie vermomming" en snurkt weer verder. Pieter is inmiddels als in een dichte nevel spoorloos verdwenen. Een illusie armer en een logee rijker ga ik naar bed. Om wel te rusten. In de hoop dat mijn volgende droom een goede en vooral romantische afloop zal hebben.